

ARS AMERICANA – NAUJOJI ITAKA / RAŠO S. LESKAITIS (6)

Tad viši samprotavimai sueina į vieną klausimą, į mintį, kurį gal būtų, ne vienam galvoje devynias avisas daužosi. — Ar manu, europiečiams, tos amerikinės kulturos slinkimą reikia sulikti su džiaugsmu ar baime? Istoriku pozicijai (ar kurioje ištakos straipsniuose stengiamasi rasti) šitokiu klausimas atrodo bergždžias. Atsakymas čia buvo ligai tokios pat vertės, kaip kad ir išmanų teivinėjimų, ar istorija pritaria tam, kad pergaun sunaišinko Egiptas sacerdotinė galybė, lojintai – graikų menų ir mokslo, o anglai – ispanų imperiją. Jog žmogus, ne ir nepaveiktais kokių nors spengterių ciklų teorijos, turi sutiki, kad kiekvienas kultūra pasiekia tam tikrą perleidžiamą laispalį, kad tada ji aptingata ir sustingata, ir kai tuo metu jis turi užleisti savo pozicijas jaunėti ir verčesi.

Bet jeigu šitokis klausimas būtų nukreiptas į individualų muzikulimą, ypačiai į toki, kuriam užvis labiausiai rūpi žmogaus laisvė ir lygė, buo teisingiausias vienomenės turto, jos darbo produktu paskirymas ir tos vienomenės pagelba kiekvienam talentui nevaroniam vystytis, tai atsakymas būtų – iš naujaus įtaka galime sutikti su pilnūliais pasitikėjimiu. To pasitikėjimo negali regauti net gausios Hollywoodo neskyndė – europiečiams daugiausiai prigadinės kruojas, – ne Amerikos kritikai su jomis atskakiai kovoja negu mes, dažniausiai testenkina atvežta galimybe eutaisių piligų amžių svilmams tautos aškaita. Hollywoodo produkcijos astovauta ne Amerikos vienomenė, ne jos menui, bet jos komercializm.

Kokią žalą Jungtinii Valstybių komercializmas gali skleisti kultūrinėje diroje rodo ne tik danguamus filmus, bet ir pigiori periodiniu spaudu savo save žargomis stilium, neleipi vidurų apvirkintomis informacijomis ir serijinėmis pažeiliomis „pasakomis“. Tai pataikavimas primityviausiomis žmogaus instinktais; tai atrolavimas jo galvojimo pagėjose. Vyrantį tokios paklauso, tame kراste gali iškilioti pirmiejių sugebėjimų talentai (tai fakti, kurie turime gerai išsidemti peržiūrėdami šio straipsnio pradžioje pateiktą rasytąjį sąrašą); matuojatys, nepačiamai išverčiantys ar, tiesiog, savo kelia pradžioje neeraudžia laimes rinktis kitokia profesija. Pašaranoju atveju jių salygosi ne kiek ne išskria nuo savo kolegų kituose kraštose, bet Jungtinėse. Valstybėje jie turi dar vie na pažirkimą: jie gal „populiarietę“, vira „low-brow“ (žemakalčiai), kitaip tariant, galiapti skysto komercialistinio mūtinio trupinėjimą. Tačiau, tais didžiuliais ir turtingas kraštų intelektualų turinė proporcija ne mažiau, negu bet kokių kitas Europoje, kultūrinis ir politinis fermentinamas jame nei kiek norei silpnosis, ir jis jau spėj išsiunginti savo bohemą. Sitokia padėti-

mi negalėjo nepasinaudoti: svetimoj jėgos, ir ju destruktyvinė įtaka žada atnešti daug naudingų koreikyvų tėsiologinės reakcijos

sia? (Mind in the Making) pasidėrē viena labiausiai perkamu knygų; to paties nusistatymo intelektualai émė leisti „Visuomenės Mokslo Enciklopediją“ – 20-jo amžiaus Diderot kūriniu pakatala; ausidomėjimas populiarūs istorijos, ir mokslo iš moko- lo leidinių émė tololydžio didėti.

Reakcija prieš negeinsteinus to judėjimo apsireiškimus pasirodo, tokia: veržlėmė ekspresionistinė įtaka politikoje, spaudos ir teatralinė cenzūra (Massachusetts valstybėje) ir senės tradicijų galvinimas kritikoje. Pastarojoje srityje konservatoriskas, aristokratikas „Naujas Humanizmas“ (Irving Babekas, Paul Elmer More) ir T. S. Eliotis radikaliskai mistiškas ne – Katolicizmas – del tų virų itin gilius kultūros ir nekadineiškų talentų – yra ypačiai (tikimasis) 1930 m. buvo sutsialis filmų produkcijos kodėkss, kurio, faktiškuoju autoriumi galima laikyti prancūzų neolomistą Jacques Martainą. Tas kodeksas draudžia paieški „žmogus“ ir gaminiai (statymus“, žeminti žinovų moralinius standartus ir pan. Kiek vienės finansininkai filmų bendrovės paskyrė cenzorių (katalikų), kuris „sveikom“ filmoms duoda savo „nihil obstat“. Eklesiastikas „Dorovės Legijos“ bolkotavimai émė kovoti su žalingomis filmomis.

Triadeimtūjų metų krizė visą tą padėti išišaustrino; bolševikinė įtaka apsėmė kraštą iki netikėtų kampų ir duru. Rooseveltui pravedus savo pagarsėjus New Deala, naujoje reorganizacijoje nebuvu aplenkinti ir menininkai. Naujienių administratorių suprato, kad menininko profesija nėra tik

tai pragyvenimo forma, bet pačios egzistencijos esmė. Valstybės iždas įsteigė Patriarčių Meno Komitetą, sudarytą iš meno eksperčių ir neprofesionalų; jo uždavinys buvo vaduoti „meno projektiu viestiesiems darbam“. Tag komitetas 16 regionalinių komitetų ir tuo būdu savo įstaiga apėmė visą kraštą. Jam buvo paskirta daugiau kaip vienės milijono dolerių, ir jis darė darbu trimis tūkstančiams šeštėmis žmonėmis tapytojų ir skulptorių. Tais „projektu“ teigvė 7 mėnesius, bet daugelis vienų iš tų įstaigų buvo papuošas freskais ir statuomis. Sukurtųjų darbu meninė vertė pa- sirode nevienu, bet išėdė buvo įtinkimas ir išsięgtė nuolatinė Tapybos ir Skulptūros Sekcija, kuri rūpinasi iškilti vienčių pastatu dekoravimui, bet ir neatidėtingai tameni skatinimui konkuru keliu. Po metų vyrausybės paskelbė keturių naujus „projektus“, kurie išsiėda globe, keturiomis meno sritytėmis: tapybėl by skulptūrą, dramaturgiją bei vaidybą, literatūrą ir muziką. Ne- trukus buvo priėdėta ir kino meno aritis.

Šie „projektai“ davė darbo keturioms desimtmečių tūkstančių žmonių. Mažiau pagėjimams profesionalams buvo pavaestas rinktinės pamirsčiai tautos senieriai ir audarijų visuose Amerikos dabarystės vadovau. Sitokiu būdu puv, buvo paruošti visų valstybių (statių) kelionės vadovai, Amerikos tapybos, kompozitoriai, dramos veikalių aprašymai ir k. Išdėmėtina, kad „Federaciniam Meno Projektiui“ vadovaujant buvo paskirtas pragmatinės filosofijos skelbėjas Holger Cahill, atstovaujantis minčiai, jog grožis atjungtas nuo naudos yra bergždžias... To „projek-

to“ rūpėsčiu viam krašte buvo įsteigtas bendruomeninės meno centro, kuriuos išlaikyti padeda atitinkami miestai „Centriuose“ dalininkai ir kiti menininkai turi kordibū, mokyklos ir rodyti savo kūrybą kiemiuose piliečiams.

Teatrinius ir muzikos projektai iki šiol yra vienės „projektų“ vykdymas. Tu vien „projektu“ buvo paskirtas daugiau vienintelės įtaka ir auditori, bet niekaus negalebėti nuneigtį jų padarytos pažangos – kiekvienoje prae. Jie dar neilgauja nei vieno genijus; bet vienam genijui išpereti reikia audėti milijonas klausinėjų. Ir tuos kažkā žadanciu klausinėjų butinių reikia kamhors išlyti savo kraują sūlum.

*

Tokia padėties tenai buvo dar paskutiniojo karo metu. Ar jis kiek yra paisekuitus po jo – iš to Vokietijoje turimi žalinių susiekiai dar negalima. Sitak labai trumpai atpažinkta kultūrinės kova etapas įsteidėmės dėl to, kad jis yra labai charakterinės Jungtinii Valstybių vienomenės alygmenas. Kiekvieno posūkio keliais ten yra veikiamas daugelio priesingiausiu įtakų; dėl viešpatuojančios laisvės tų įtakų kova dažnai siaučia mūsų neįprastą astrumu, bet dėl to jog rezultatai galiusiai pasirosi kaip tikri laimėjimai – visoms to krašto arovėms. Vadinas, ir kova su pavojinguoju kultūrinių pažangos stabdžiu – komercializmu – galima ir reikia iškėlti, galop laimės Jungtinii Valstybių kultūrininkai. Kiekvienas laimėjimas ten ateina tikta pėk kova ir po gausių nepaisekimų.

Jų kova jau eina seniai. O nepaisekimų jie išgali jau yra užregistruoti nemazą. (Pabaiga)

Literatūrinis faktas ir ideologinės matas

Europos civilizacijos keliai ir šuntakiai / Algirdas J. Greimas (3)

(PASTABOS IR APMĀSTYMAI)

„Liberalinių pozityvistinių“ sluoganių pasaulio supratimas, kuris, atrodė, yra vienės terra incognita J. Griniui, yra tiek komplikuotas, kad net ir mūsų mažojo Lietuvos jis privėda prie gana platių socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau „ideinėlini liberalizmas“ (rašas kabutės, nes liberalizmo savoka yra XIX a. sekurija), iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejotinai vienos iš didžiausių žmonijos amžių, i kurio vėlėva grąžti žmogaus, tautų ir žmonijos laisvės šukiai, didelės savo giliu žmonijos progresu tūkstančiuose metų, iškovoja iš pats tūkstančiuose metų išskirti, kad tokiose moralinių ir materialinių monetinių turtų, kurie turėdavo išskirtinės socialinės ir politinės diferenciacijos. Su vieniu tačiau visi „liberalai“ sutiks: Voltaire ir Rousseau laikyti nebeįmanoma pasau, kaip J. Grinius, Katalikų Bažnyčios funkcija, iškovoja teles žmogui laisvai galvoti ir asmeniskai jausti, sukūrus žmonijos moralinio ir materialinio proceso idėjai, per Didžiąją revoliuciją praskleidę vartus i XIX amžių, pradžius vienas, dar gesuatiūlaičiai ir nevertintas dvasinėmis ir materialiniais turtais. Šis neabejot

